

Sztálin elvtárs halálával kapcsolatos feladataink

Könyvtáraink anyagának legértékesebb része a marxizmus-leninizmus klasszikusainak alkotásai. A marxizmus-leninizmus lángeszű továbbfejlesztője, alkalmazója volt Sztálin elvtárs.

Könyvtárosaink feladata, hogy méltó módon érzékeltessék a nagy Sztálin életművének jelentőségét:

1. Könyvtárosaink hívják fel fokozott mértékben a figyelmet Sztálin elvtárs munkáinak, különösen legutolsó nagy művének: »*A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban*« elmélyült és fokozott tanulmányozására.

2. A könyvtár munkájában kifejezésre kell jutnia annak, hogy Sztálin életműve, Marx—Engels—Lenin halhatatlan művének lángeszű továbbfejlesztése — él és élni fog.

3. A könyvtári munkában ki kell fejeződnie annak, hogy az egész magyar nép, nagy pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével még szorosabbra fűzi baráti kapcsolatát a nagy Szovjetunióhoz, és hűséges Lenin-Sztálin pártjához.

Javasoljuk: rendezzenek a könyvtárak kiállításokat, amelyek Sztálin művein keresztül híven tükrözik nagy tanítónk munkásságát. Az első ilyen kiállítást a leg-rövidebb időn belül készítsük el és kövesse ezt később a kiállítások sorozata. Az első kiállítás főmondanivalója, legyen: SZTALIN ALKOTASÁIBAN TOVABB EL. (Ez lehet a kiállítás fő felirata is.)

A kiállítás dekorációja legyen egyszerű, gondos és szép. Ha lehetséges, sötétbordó alapon fekete keresztcsík fölé helyezzük el a könyveket. A kiállítás közepontjába Sztálin elvtárs fekete keretbe helyezett arcképét tegyük. Közvetlenül a kép alá és mellé helyezzük legutóbbi műveit: »*Beszéd a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusán*« — a következő felirattal:

»A Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusa a világ valamennyi népéhez szól, és erre a szózatra a tömegek tettekkel válaszolnak.«

»Végre fogjuk hajtani Sztálin elvtárs utolsó nagy munkájában foglalt végrendeletét: az egész társadalom állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek maximális kielégítését...«

»*A békéért*« című gyűjteményes kötetet. Felirat:

»A béke fennmarad és tartós lesz, ha a népek kezükbe veszik a béke megőrzésének ügyét, és végig kitartanak mellette.«

A felső sorban, vagy fekvő tárló esetén oldalt helyezzük el a következő műveket: Marx—Engels: *Kommunista kiáltvány*.

Lenin: *Válogatott Művek I.*

Sztálin: *A leninizmus kérdései*.

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának története.

Ezekhez a következő feliratot javasoljuk:

»Sztálin a marxizmus-leninizmus elméletének lángeszű továbbfejlesztője és megvalósítója.«

Álló tárló alsó sorába, fekvő tárló másik oldalára kerül:

Sztálin Művei 4. és 5. kötete (esetleg a többi kötetek is).

Felirat:

»Sztálin elvtárs hatalmas örökséget hagyott ránk munkáiban, tanulmányozzuk elmélyülten.«

A SAJTOVAL VALÓ MUNKA

A napilapokban jelöljük meg Sztálin elvtárs halálával kapcsolatban megjelent a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága, a Szovjetunió Minisztertanácsa és a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége által kiadott sajtóközleményeket, pártunk és kormányunk felhívását és egyéb megnyilatkozásait, a sajtóban megjelent megemlékezéseket. A kijelölt cikkeket fekete-vörössel keretezzük be és gondoskodjunk arról, hogy a napilapok mindennap ki legyenek függesztve. A könyv-

tárosok ezzel kapcsolatban is hívják fel a figyelmet Sztálin elvtárs műveinek olvasására, tanulmányozására.

Sztálin elvtárs emberi nagyságát, tetteit, hatalmas alkotásait a szovjet szépirodalom igen sok műve ábrázolja. A könyvtárosok hívják fel ezekre a művekre, különösen pedig Sztálin elvtársra vonatkozó részekre a figyelmet. Olvassák fel ezeket a könyvtárban, vagy egyebütt (SZ. F. T. E.) rendezett összejöveteleken. Elsősorban a következő műveket ajánljuk:

Pavlenko: *Berlin eleste* (59—63. lap).

Illés Béla: *Fegyvert s vitézt énekek* (151—158. lap).

Pavlenko: *Boldogság* (211—214. lap).

Virta: *Sztálingrádi csata* (65—66. lap).

Vizsnyevszkij: *Feledhetetlen 1919.* Dráma. (62—76. lap).

A. Tolsztoj: *Kenyér* (197—204. lap).

Ájánljon olvasásra a könyvtáros olyan műveket is, melyek Leninről szólnak. Például: Osztrovszkij: *Az acélt megedzük* (Lenin haláláról szóló rész), Majakovszkij: *Lenin*, Illés Béla: *Történelmi lecke*.

Ha a könyvtár teheti, készíttessen egy nagyméretű (120×230 cm) táblát vöröspannyal bevonva és erre szereljük rá Sztálin elvtárs feketével bekeretezett képét. A kép alá a következő feliratot javasoljuk:

»Fogadjuk neked Sztálin elvtárs, fogadjuk, hogy életünk végső pillanatáig hűséges katonáid leszünk, dolgoz, áldozatkész fiai az általad felszabadított és erőhöz segített drága hazánknak, törhetetlen harcosai a békének, a proletárnemzetköziség, a kommunizmus nagy ügyének.«

Hazánk felszabadulásának évfordulója a könyvtárakban

1945. április 4. népünk életében döntő sorsfordulatot jelentett. Ezen a napon dördült el az utolsó puska-lövés hazánk területén, ekkor semmisítette meg a dicsőséges Vörös Hadsereg Magyarországon az utolsó ellenséges fasiszta katonai csoportokat. Ez a nap tette lehetővé a magyar nép számára azt, hogy — történelme folyamán először — felszabadulva külső és belső elnyomói igája alól, teljes önállóságra tegyen szert és megnyílt előtte az út egy új, jobb, boldogabb társadalom, a szocialista társadalom felépítése felé. Ezt a egyszerű, de minden erőnk megfeszítését igénylő feladatot nem valósíthatnánk meg felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió segítségével, mely állandóan figyelemmel kísérte a fiatal Magyar Népköztársaság fejlődését, és mindig kész volt nemcsak gazdag tapasztalatainak korlátlan átadásával, hanem, ha kellett, anyagi segítséggel is — nemcsak az újjáépítés megindulásakor, amely nem is indulhatott volna meg szov-

jet segítség nélkül —, hanem egészen a legutóbbi időkig — segítette és segíti országunkban a szocializmus alapjainak lerakását. »Ezért, amikor népi demokráciánk fejlődésének és sikereinek rúgóit feltárjuk, az első döntő erőként felszabadítónk, a Szovjetunió segítségét kell méltatnunk.« (Rákosi Mátyás.)

Ezek a szempontok kell, hogy irányítsák a munkáját minden könyvtárosnak, ha hozzá akar járulni legnagyobb nemzeti ünnepünk méltó megünnepléséhez.

E feladata megoldásához a könyvtárosnak számos lehetősége van. Ezek részben állandó jellegűek, például az olvasóval, kölcsönzővel való foglalkozás, olvasótervek készítése stb. részben pedig alkalomszerűek: kiállítás, könyvankét, esetleg irodalmi est.